

Eine neue Fassung des elften Kapitels des VI. Buches von Sokrates' Kirchengeschichte.

Cod. 226 der Bibliothek des Klosters Xeropotamu auf dem Athosberge ist ein aus 293 Blättern bestehender Chartaceus des 15. Jahrhunderts in 4°. Er enthält aufer der Chronik des Michael Glykas, worüber ich unten S. 514 berichte, Sokrates' Kirchengeschichte (f. 57r — 293v). Es fehlen der Schlufs und in der Mitte mehrere Blätter. Der vorhandene Teil reicht bis zu den Worten *τοῦτο γινὸς ὁ Κύριλλος μεταπέμπεται τοὺς τῶν Ἰουδαίων πρωτεύοντας, καὶ ὅσα* (vgl. Mignes Ausgabe Patr. Gr. B. LXVII S. 764A). Die Reihenfolge der Blätter ist von f. 211 an recht verworren, so das man sie folgendermassen neu anordnen mufs: f. 57 — 211, 234, 235, 212 — 233, 268, 269, 236 — 253, darnach erste Lücke (1 Blatt), 254 — 261, darnach zweite Lücke (1 Blatt), 270, 262 — 265, 267, darnach dritte Lücke (1 Blatt), 289, 290, 266, 271, 272, darnach vierte Lücke (1 Blatt), 280, 273, 274, 291, 277, 275, 278, 276, darnach fünfte Lücke (1 Blatt), 279, 281, 284, 282, 283, 288, 285 — 287, darnach sechste Lücke (gegen 12 Blätter), 292, darnach siebente Lücke (2 Blätter), 293, darnach achte Lücke bis zum Schlufs (gegen 28 Blätter).

Erste Lücke: von *ταραχὰς μεγίστας κατὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀμβροσίου* ab bis *τοὺς περὶ Οὐαλεντινιανὸν* (Migne 596A — 597C). — Zweite Lücke: von *ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ καὶ ὁ Ἀπόστολος* ab bis *τελοῦντες τὴν τοῦ Πάσχα ἑορτὴν* (625B — 628C). — Dritte Lücke: von *ἐπηκολούθησε δὲ αὐτοῖς καὶ Σεληνᾶς* ab bis *χρόνον τινὰ καὶ ἐν Μακεδονίαις διχόνοια* (648A — 649A). — Vierte Lücke: von *ἐκ τῆς Ἀντιοχείας μεταπέμπεσθαι Ἰωάννην* ab bis *καὶ ἄδικον βίον* (661C — 666A). — Fünfte Lücke: von *φρονούντων λέγοντες οὐκ ἐπαύοντο* ab bis *μη γὰρ εἰδέναι τὸ γεγονός ἔλεγεν* (689A — 692B). — Sechste Lücke: von *οὖν ἐθάρρει ἐπὶ τούτοις καὶ ἤξιον ἐπιζητεῖσθαι τὰ κατηγορούμενα* ab bis *Περὶ Μαρονθᾶ τοῦ Μεσοποταμίας ἐπισκόπου*

(717B—752B). — Siebente Lücke: von διὸ καὶ αὐθις πολλοὺς αὐτῶν ἐτιμωρήσατο ab bis τὰς Νανατιανῶν ἐκκλησίας (753B—760B). — Achte Lücke: von εἰκὸς εἰ μὴ παύσαιντο κατὰ Χριστιανῶν στασιάζοντες ab bis ἑπτακαίδεκάτῃ ὑπατεία τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου δέδοτο (764A—841 Schlufs).

Dieser auch sonst recht interessante Codex des Sokrates ist besonders dadurch wertvoll, dafs er das elfte Kapitel des VI. Buches der Kirchengeschichte in einer von der Vulgata sehr abweichenden Form bietet. Die Fassung des Athoscodex enthält weit mehr als die gedruckten Ausgaben; und nur wenige Stellen der Vulgata fehlen im Codex von Xeropotamu: es sind gerade diejenigen, bei denen eine engere Beziehung zwischen Sokrates und Sozomenos (VIII 1) zu bemerken ist.

Ich gebe hier die Fassung des Codex neben dem Texte der Migneschen Ausgabe (S. 696—700). Auch in diesem Kapitel ist die Reihenfolge der Blätter im Athous verwirrt: es folgen sich fol. 281v, 284, 282. Im Anfange findet sich bis auf einige divergierende Lesarten kein erheblicher Unterschied zwischen dem Texte bei Migne und dem des Codex: ich beginne die Vergleichung also erst von dem Punkte ab, wo sich die ersten wesentlichen Abweichungen zeigen.

Athous.

.... f. 284' Ἐπειδὴ δὲ ἐν τοσοῦτῳ συνέβη τῆς Ἐφέσου τελευτῆσαι τὸν ἐπίσκοπον, ἀνάγκη κατέλαβε τὸν Ἰωάννην εἰς τὴν Ἐφεσον ἀπελθεῖν ἐπὶ τῷ χειροτονῆσαι ἐπίσκοπον. καὶ γενόμενος ἐν αὐτῇ, ἄλλων τε¹⁾ ἄλλον προβάλλεσθαι σπουδαζόντων καὶ σφόδρα διαπληκτιζομένων πρὸς ἑαυτοὺς περὶ ὧν ἕκαστος ἐψηφίζετο, αὐτὸς Ἡρακλείδην διάκονον ἑαυτοῦ γένει Κύπριον εἰς τὴν ἐπισκοπὴν προεβάλετο· γενομένης δὲ ἐπὶ τούτῳ²⁾ στάσεως ἐν τῇ Ἐφέσῳ ὡς οὐκ ἀξίου πρὸς τὴν ἐπισκοπὴν τοῦ Ἡρακλείδου, ἀνάγκη γέγονε χρονίζειν τὸν Ἰωάννην κατὰ τὴν Ἐφεσον. Συνιδῶν οὖν ὁ Ἰωάννης

Migne.

Ἐπειδὴ δὲ ἐν τοσοῦτῳ συνέβη τῆς Ἐφέσου τελευτῆσαι τὸν ἐπίσκοπον, ἀνάγκη κατέλαβε τὸν Ἰωάννην εἰς τὴν Ἐφεσον ἀπελθεῖν ἐπὶ τῷ χειροτονῆσαι ἐπίσκοπον· καὶ γενόμενος ἐν αὐτῇ, ἄλλον τε ἄλλων προβάλλεσθαι σπουδαζόντων, καὶ σφόδρα διαπληκτιζομένων πρὸς ἑαυτοὺς περὶ ὧν ἕκαστος ἐψηφίζετο, συνιδῶν ὁ Ἰωάννης ἀμφοτέρα τὰ μέρη φιλονεικῶς διακείμενα, καὶ ἐν οὐδενὶ πείθεσθαι τῇ παραινέσει αὐτοῦ θέλοντα, ἐσπού-

1) Cod. τὲ.

2) Cod. τούτῳ.

ἀμφοτέρα τὰ μέρη φιλονεικῶς διακείμενα καὶ ἐν οὐδενὶ πείθεσθαι τῇ παραινέσει αὐτοῦ θέλοντα, ἐσπούδασεν ἀκοπιαστὶ τὴν τούτων ἔριν λύσαι¹⁾. αὐτὸς τοίνυν ὡς εἴρηται Ἡρακλείδην τινὰ διάκονον ἑαυτοῦ γένει Κύπριον εἰς τὴν ἐπισκοπὴν προεβάλλετο· καὶ οὕτως ἀμφοτέρα μέρη, πανσάμενα τῆς πρὸς σφᾶς φιλονεικίας, ἡσύχασαν· παρέλκοντος δὲ αὐτοῦ κατ' αὐτήν, ὁ Σεβηριανὸς²⁾ ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἐρασιμώτερος τοῖς ἀκροαταῖς ἐρίνετο· καὶ ταῦτα οὐκ ἐλάνθανε τὸν Ἰωάννην. Ταχέως γὰρ αὐτῷ τὰ γινόμενα διηγγέλλετο παρὰ Σαραπίωνος, ὃς πάννυ ἡγαπᾶτο παρὰ τοῦ Ἰωάννου καὶ πᾶσαν τὴν περὶ τὸ ἐπισκοπεῖον φροντίδα ἐγκεχειρίστω διὰ τὸ εὐλαβὲς αὐτοῦ καὶ ἐν πᾶσι πιστὸν καὶ περὶ πάντα νηφάλιον³⁾ καὶ σπουδαῖον περὶ τὴν τοῦ ἐπισκόπου συγκρότησιν· ἀλλ' οὐκ εἰς μακρὰν Ἰωάννης ὁδοῦ πάρεργον πολλὰς ἐκκλησίας Ναυατιανῶν καὶ || f. 284^v Τεσσαρεσκαίδεκαδιτῶν ἀφελῶν ἐπὶ τὴν Κωνσταντινουπόλιν ἔρχεται. Καὶ αὐτὸς μὲν πάλιν τὴν προσήκουσαν κηδεμονιᾶν τῶν ἐκκλησιῶν ἐποίειτο· μεταξὺ δὲ Σαραπίωνος τοῦ διακόνου καὶ Σεβηριανοῦ τοῦ ἐπισκόπου πολλή τις⁴⁾ ἦν μικροψυχία, τοῦ μὲν Σαραπίωνος ἀντικειμένου τῷ Σεβηριανῷ, διὰ τὸ ἐθέλειν αὐτὸν ἐν ταῖς διαλέξεσι παρενδοκιμεῖν τοῦ Ἰωάννου, τοῦ δὲ Σεβηριανοῦ ζηλοῦντος τὸν Σαραπίωνα διὰ τὸ προσκεῖσθαι αὐτῷ Ἰωάννην τὸν ἐπίσκοπον καὶ πᾶσαν τὴν φροντίδα

δασεν ἀκοπιαστὶ τὴν τούτων ἔριν λύσαι. Αὐτὸς τοίνυν Ἡρακλείδην τινὰ διάκονον ἑαυτοῦ, γένει Κύπριον, εἰς τὴν ἐπισκοπὴν προεβάλλετο· καὶ οὕτως ἀμφοτέρα τὰ μέρη, πανσάμενα τῆς πρὸς σφᾶς φιλονεικίας, ἡσύχασαν· ἀνάγκη οὖν γέγονε χρονίζειν τὸν Ἰωάννην κατὰ τὴν Ἐφεσον. Παρέλκοντος δὲ αὐτοῦ κατ' αὐτήν, ὁ Σεβηριανὸς ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἐρασιμώτερος τοῖς ἀκροαταῖς ἐρίνετο. Καὶ ταῦτα οὐκ ἐλάνθανε μὲν τὸν Ἰωάννην· ταχέως γὰρ αὐτῷ τὰ γινόμενα διηγγέλλετο· Σαραπίωνος δὲ, οὗ καὶ πρότερον ἐποιησάμην μνήμην, ὑποβάλλοντος καὶ ταράττεσθαι λέγοντος ὑπὸ Σεβηριανοῦ τὴν ἐκκλησίαν, πρὸς ζηλοτυπίαν ὁ Ἰωάννης προήχθη. Ὅδοῦ οὖν πάρεργον, πολλὰς ἐκκλησίας Ναυατιανῶν καὶ Τεσσαρεσκαίδεκατιστῶν ἀφελῶν, ἐπὶ τὴν Κωνσταντινουπόλιν ἔρχεται. Καὶ αὐτὸς μὲν πάλιν τὴν προσήκουσαν κηδεμονιᾶν τῶν ἐκκλησιῶν ἐποίειτο· Σαραπίωνος δὲ τὴν ὄφρυν καὶ τὴν ἀλαζονεῖαν οὐδεὶς ὑποφείρειν ἐδύνατο. Ἐπεὶ γὰρ πολλὴν τὴν παρρησίαν

1) Cod. λύσαι.

2) Cod. σενηριανὸς οὐ durchgehend.

3) Cod. νηφάλιον.

4) Cod. τις.

ἐγχειρισθῆναι τοῦ ἐπισκοπείου. Οὕτω δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔχοντων, συνέβη τὴν κακίαν τοῦ μίσους ἐπὶ πλείον προελθεῖν ἐξ αἰτίας τοιαύτηςδε. Ποτὲ γὰρ τοῦ Σεβηριανοῦ παριόντος, τὴν προσήκουσαν ἐπισκόπῳ τιμὴν ὁ Σαραπίων οὐκ ἀπένειμεν, ἀλλὰ καθήμενος διετέλει, ἢ μὴ ἑωρακῶς αὐτὸν, ὡς ὕστερον ἐπὶ τοῦ συνεδρίου μεθ' ὄρκων ἔβεβαιοῦτο, ἢ μικρὰ φροντίσας ὡς κατ' ἐπισκόπου παρουσίας, καθὼς ἔλεγε Σεβηριανὸς, οὐκ ἔχω λέγειν θεὸς μόνος ἴστω. Τότε δὲ Σεβηριανὸς οὐκ ἤνεγκεν τὴν τοῦ Σαραπίωνος καταφρόνησιν, ἀλλὰ παρ' αὐτὰ καὶ πρὸ κοινῆς διαγνώσεως συνεδρίου μεθ' ὄρκου κατακρίνει τὸν Σαραπίωνα, καὶ οὐ μόνον τῆς ἀξίας τοῦ διακόνου ἀποκηρύττει, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς. Μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ Ἰωάννης βαρέως ἤνεγκεν. Τοῦ δὲ πράγματος μετὰ ταῦτα ζητούμενον ἐπὶ συνεδρίου καὶ τοῦ Σαραπίωνος ἀπολογουμένου καὶ πιστουμένου τοῦ μὴ ἑωρακέναι, ἀλλὰ καὶ μάρτυρας παράγοντος, τὸ μὲν κοινὸν τῶν συνεληλυθότων ἐπισκόπων συνε || f. 282^r || γίνωσκε καὶ παρεκάλει τὸν Σεβηριανὸν δέξασθαι ἀπολογούμενον τὸν Σαραπίωνα. Ὁ δὲ ἐπίσκοπος Ἰωάννης πρὸς πληροφορίαν Σεβηριανοῦ ἀφορίζει τὸν Σαραπίωνα ἑβδομάδας ἀποστήσας τῆς τιμῆς τοῦ διακόνου, καίτοι ἐν πᾶσι τοῖς πράγμασι δεξιὰν χεῖρα¹⁾ ἔχων αὐτὸν καὶ περὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀποκρίσεις ὀξύτατον καὶ σπουδαῖον ὄντα. Σεβηριανὸς δὲ

παρὰ τῷ ἐπισκόπῳ Ἰωάννῃ ἐκέκτητο, πέρα τοῦ καθήκοντος πᾶσι προσεφέρετο. Διὸ καὶ τὸ κατὰ τοῦ ἐπισκόπου μῖσος πλέον ἐξήπτετο· καὶ ποτε τοῦ Σεβηριανοῦ παριόντος, τὴν προσήκουσαν ἐπισκόπῳ τιμὴν οὐκ ἀπένειμεν· ἀλλὰ καθήμενος διετέλει, δεικνὺς μικρὰ φροντίζειν τῆς Σεβηριανοῦ παρουσίας· ταύτην οὐκ ἤνεγκεν ὁ Σεβηριανὸς τὴν τοῦ Σαραπίωνος καταφρόνησιν· καὶ πρὸς τοῦτοις μέγα ἀνακέκραγεν εἰπὼν *Εἰ Σαραπίων Χριστιανὸς ἀποθάνοι, Χριστὸς οὐκ ἐνηνθρώπησε*. Ταύτης τῆς ἀφορμῆς ὁ Σαραπίων δραξάμενος, φανερῶς ἐχθρὸν τὸν Σεβηριανὸν τῷ Ἰωάννῃ κατέστησεν, ἀποκρύψας μὲν τὸν προσδιορισμὸν τοῦ *Εἰ ὁ Σαραπίων Χριστιανὸς ἀποθάνοι*· μόνον δὲ εἰρηκέναι εἰπὼν τὸν Σεβηριανὸν, *Ἄρα Χριστὸς οὐκ ἐνηνθρώπησε*. Καὶ τὸ στίφος ἑαυτοῦ μάρτυρας ὡς ἐπὶ εἰρημένῳ τούτῳ παρῆγε. Μὴ μελλήσας οὖν ὁ Ἰωάννης ἐξελάνθει αὐτὸν τῆς πόλεως. Καὶ γνοῦσα ταῦτα ἡ *Αὔγουστα Εὐδοξία*, μέμφεται μὲν τῷ Ἰωάννῃ· παρα-

1) Cod. χεῖραν.

οὐδ' οὕτως ἐπέιθετο, ἀλλὰ παντοῖος ἐγίνετο τελείως ἀποκηρυχθῆναι τῆς διακονίας τὸν Σαραπίωνα καὶ τῆς κοινωρίας. Ἀυπηθεὶς σφόδρα ἐπὶ τούτοις Ἰωάννης καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ συνεδρίου κατέλιπεν τοῖς παροῦσιν ἐπισκόποις τὰ τῆς δίκης, εἰρηκῶς πρὸς αὐτοὺς τὸ παριστάμενον ὑμῖν καταξιώσατε αὐτοὶ διαλαβόντες καὶ κρίναντες ὀρίσαι· ἐγὼ γὰρ παραιτοῦμαι τὴν μεταξὺ αὐτῶν διάγνωσιν. Τούτων λεχθέντων ὑπὸ Ἰωάννου καὶ ἀναστάντος αὐτοῦ ὁμοίως καὶ τὸ¹⁾ κοινὸν τοῦ συνεδρίου ἀναστὰν κατέλιπεν οὕτω τὰ τῆς δίκης, καταμεμφόμενοι²⁾ μᾶλλον Σεβηριανὸν³⁾ διὰ τὸ μὴ εἶξει τοῖς κριθεῖσι παρὰ τοῦ ἐπισκόπου Ἰωάννου. Τοῦ λοιποῦ δὲ οὐκέτι εἰς συντυχίαν τὸν Σεβηριανὸν Ἰωάννης ἐδέξατο, ἀλλ' εἰς τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ ἐκδημεῖν αὐτὸν παρεκελεύετο, δηλώσας αὐτῷ τοιάδε· Οὐκ ἔστι χρήσιμόν φησιν⁴⁾, ὦ Σεβηριανὲ, ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ τὴν ἐμπιστευθεῖσάν⁵⁾ σοι παροικίαν ἀπρονόητον καὶ ἐκτὸς ἐπισκόπου τυγχάνειν· διὸ σπεύσας κατάλαβε τὰς ἐκκλησίας σου καὶ μὴ ἀμέλει τοῦ χαρίσματος τοῦ ἐν σοί. Ἦδη δὲ στείλαμένου αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ὀδοιπορίαν, γνοῦσα ταῦτα ἡ ἀγούσα Εὐδοξία, μέμφεται μὲν⁶⁾ τῷ Ἰωάννῃ, παρασκευάζει δὲ ἡ τάχος καλεῖσθαι τὸν Σεβηριανὸν || f. 282^v ἐκ τῆς ἐν Βιθυνίᾳ Καλχηδόνοσ. Καὶ ὁ μὲν ὅσον οὐδέπω παρῆν Ἰωάννης δὲ⁷⁾ τὴν πρὸς αὐτὸν φιλίαν ἐξέκλινεν καὶ οὐδενὸς παρ-

σκευάζει δὲ ἡ τάχος καλεῖσθαι τὸν Σεβηριανὸν ἐκ τῆς ἐν Βιθυνίᾳ Καλχηδόνοσ. Καὶ ὁ μὲν ὅσον οὐδέπω παρῆν Ἰωάννης δὲ τὴν πρὸς αὐτὸν φιλίαν ἐξέκλινε, καὶ οὐδενὶ παραινούντι πειθήνιος ἦν ὡς καὶ ἡ βασίλισσα Εὐδοξία ἐν τῇ ἐπωνύμῳ τῶν Ἀποστόλων ἐκκλησία, τὸν υἱὸν Θεοδοσίον τὸν νῦν εὐτυχῶς βασιλεύοντα, κομιδῇ τότε νῆπιον ὄντα, εἰς τὰ γόνατα τοῦ Ἰωάννου ἐμβαλοῦσα καὶ ὄρκους κατ' αὐτοῦ πολλοὺς καθορκώσασα, μόλις τὴν πρὸς Σεβηριανὸν ἔπεισε φιλίαν ἀσπάσασθαι. Τοῦτον μὲν οὖν τὸν τρόπον οὗτοι κατὰ τὸ φανερόν ἐφιλιώθησαν· ἔμμενον δὲ οὐδὲν ἤττον τὴν γνώμην ὑπουλον πρὸς ἀλλήλους φυλάττοντες. Ἦ μὲν οὖν ὑπόθεσις τῆς πρὸς Σεβηριανὸν λύπης τοιαύτη τις ἦν.

1) Cod. τοῦ.

2) Zu lesen καταμεμφόμενον?

3) Cod. σενηριανὸν korrigiert aus dem zunächst geschriebenen σενηριανοῦ.

4) Cod. χρήσιμον φησί.

5) Cod. ἐμπιστευθεῖσαν.

6) Cod. μὲν.

7) Cod. δέ. Ebenfalls unten.

καλοῦντος ἐπεΐθετο, ἕως ἢ βασίλισσα Εὐδοξία ἐν τῇ ἐπωνύμῳ τῶν Ἀποστόλων ἐκκλησίᾳ τὸν υἱὸν Θεοδοσίον τοῦτον τὸν νέον, τότε κομιδῇ νήπιον ὄντα, εἰς τὰ γόνατα τοῦ Ἰωάννου ἐμβαλοῦσα καὶ ὄρκους κατ' αὐτοῦ πολλοὺς καθορκώσασα, μόλις τὴν πρὸς Σεβηριανὸν ἐπεισε φιλίαν ἀσπάσασθαι. Τοῦτον μὲν οὖν τὸν τρόπον οὗτοι κατὰ τὸ φανερὸν ἐφιλιώθησαν· ἔμενον δὲ οὐδὲν ἤττον τὴν γνώμην ὑποῦλον πρὸς ἀλλήλους φυλάττοντες. Ἡ μὲν οὖν ὑπόθεσις τῆς πρὸς Σεβηριανὸν λύπης τοιαύτη τις¹⁾ ἦν.

Athen.

Spyr. P. Lambros.

1) Cod. τ. 16.